

ספר משלי פרק ג'

- (א) בְּנֵי תֹּרֶתִי אֶל תָּשַׁבַּח וְמִצּוֹתִי יִצְרָר לְבָךְ:
- (ב) כִּי אֲרָךְ יָמִים וְשָׁנוֹת חַיִם רְשָׁלוֹם יוֹסִיף לוֹ:
- (ג) חַסְדָּךְ וְאֶמְתָּה אֶל יְעֻזְבָּךְ קָשָׂרָם עַל גְּרוּגְרוֹתֶיךָ כַּתְּבָם עַל לוֹתָם לְבָךְ:
- (ד) וַיַּמְצֵא חָנָן וַיְשַׁכֵּל טֹב בַּעֲינֵי אֱלֹהִים וְאַדְמָה:
- (ה) בָּטָח אֶל יְדֹוד בְּכָל לְבָךְ וְאֶל בִּינְתָּךְ אֶל תְּשַׁעַן:
- (ו) בְּכָל דָּרְכֶיךָ דָּעָהוּ וְהָוָא יִשְׁרָא אַרְחַתְּךָ:
- (ז) אֶל תְּהִי חָכָם בַּעֲינֵיךָ יִרְאָא אֶת יְדֹוד וְסָור מְרַעָה:
- (ח) רְפָאוֹת תְּהִי לְשָׁרָךְ וְשָׁקוֹי לְעַצְמוֹתֶיךָ:
- (ט) כִּבְדָּא תְּהִי לְמַהְנוֹךְ וּמְרַאשָּׁתָּךְ בְּלִתְבוֹאתָךְ:
- (י) וַיִּמְלָאוּ אַסְמִיךְ שְׁבָעַ וְתִירּוֹשׁ יִקְבִּיכְ יִפְרַצְוָה:
- (יא) מַוְסֵּר יְדֹוד בְּנֵי אֶל תִּמְאָס וְאֶל תְּקַצֵּן בְּתוֹכָתָהוּ:
- (יב) כִּי אֶת אֲשֶׁר יָאַב יְדֹוד יַוְכִּיחַ וְכָאַב אֶת בֵּן יִרְאָה:
- (יג) אֲשֶׁרְיָ אָדָם מִצָּא חַכְמָה וְאָדָם יִפְיקֵן תְּבוֹנָה:
- (יד) כִּי טֹב סְחָרָה מִסְחָרָה כְּסָף וּמִחרְוֹץ תְּבוֹאָתָה:
- (טו) יִקְרָה הִיא מִפְנִים {מִפְנִים} וְכָל חַפְצִיךְ לֹא יִשְׁוו בָּה:
- (טז) אֲרָךְ יָמִים בַּיָּמִינָה בְּשָׁמָאלָה עָשָׂר וּכְבָודָה:
- (יז) דָּרְכִּיכָּה דָּרְכִּיכָּה נָעַם וְכָל נִתְיּוֹתִיכָּה שְׁלוֹם:
- (יח) עַזְּ חַיִם הִיא לְמִזְזִיקִים בָּה וְתִמְכִיכָּה מָאֵשָׁר:

שפת אמת במדבר פרשת נשא, שנת תרמ"א

במד' יקרה היא מפנינים ממי שנכנס לפני ולפנים ומכורכו.

דיש להבין כיון דת"ח קודם לכ"ג למה לא יכנס לפני ולפנים?

אכן ב' מדריגות הם כי התורה יורדת למקום נמוך וזה עיקר כי התורה להמשיך מהנסתר להנגלת וכל מה שהסר יותר לאדם ומגיע בתורה וימלא החסרון שלו כל כך מתגלית לו יותר ויותר.

וגדלה הרבה יותר מעלה העוסק בתורה לשמה יותר מכל המדריגות. והتورה היא שלימיות האדם כמ"ש אורייתא דילוי' משעמל בה נק' תורה.

אבל מדריגת לויים וכחנים הכל מתנה מהשיית כי אין לאדם להתקרב מצד עצמו רק מצד בחירתה ה' בכהנים ולויים. אבל העוסק בתורה מתן נפשו ויקרה היא מכל המדריגות. ועל הכהנים ולויים נאמר אשרי תבחר ותקרבכו'. ועל העוסקים בתורה נאמר אשרי אדם עוז לו בר' – בכ"ב אתוון דאוריתא. והריبني ישראאל נמנין קודם הלוים להגיד כי העיקר הם ישראלים ועליהם יש ראשיהם שהם כהנים ולויים כנ"ל.

זה עניין ברכת הכהנים כי העובד ה' יש לו להכיר מעלה בני הפשטם כי הם ראויים

לברכה דכ' "כה תברכו" משמע שיזוע ה' כי כל רצון הכהן צדק לברך את בנ"י ומורה לו דרך איך לברכם כאשר ראיינו באהרן וישא כו' ידיו כו'. ובאמת הברכה נמצאת בנ"י כמ"ש "והי" ברכה. רק אהרן שהוא למעלה בבחירה הש"ית הוא יברך. כיוון שאיננו נוגע מתקיימת ברכתו. וכן יש תמיד מדריגות וכל אחד צריך לברך למי שלמטה ממנו עד שנדברים כולם בשורש העליון. ובאמת עבודה כהנים תלוי בהכנת בני ישראל ולכן לפי עבודה שלו צריך לברך את בנ"י שהם גרמו לו עבודה זו כנ"ל:

שפת אמת במדבר פרשת נשא, שנת תרמ"ז

במדרש יקרה היא מפנינים-מי שנכנס לפניו ולפנים. ורק ביאור א"כ למה אין הת"ח יכול ליכנס לפניו ולפנים? והענין הוא כי סדר העבודה בבית המקדש הוא בבח"י עבדות שיש בח"י בנים ועבדים. ובבח"י עבד יש חילוקים עבדים ושרים וכפי העבודה ושימוש העבד כך חשיבותו. לא כן בבח"י בנים כי הבן היכן שהוא, הוא בנו של המלך. וזה הוא חביבות העוסקין בתורה שנתקן בנים מהփשין בגנוזי דמלכא. וזהו ג"כ ההפרש בין שבתות למועדים. כמ"ש בחג הפסח מזה כי ביום"ט הוא בח"י עבדותי ולכן אומרים בתפלת אתה בחורתנו מכל העמים כו'.

ולכן המצווה בעליות רגלים. והוא גם כן בח"י תפלה שנקראת עבודה ונקראת חי שעה היינו לפि המקום ולפי הזמן.

אבל שבת הוא בח"י בנים ולכן שבת הוא בכל מושבותיכם. והיא התורה חי עולם כנ"ל: